

Arrest

nr. 303 645 van 25 maart 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 november 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 november 2023 waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 december 2023 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 november 2023 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoeker (bijlage 13). Dit bevel is de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoeker op 20 november 2023 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: K. (...)

Voornaam: J. (...)

Geboortedatum: (...).1979
Geboorteplaats: K. (...), JAMAICA
Nationaliteit: Jamaica

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 14.10.2022 voor verboden wapendracht en deelname aan een vereniging van mededaders. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden. Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat betrokkene in de nacht van 13 op 14 oktober 2022 te D. (...) heeft deelgenomen aan een vereniging van misdadigers en betrokken was bij een feit van verboden wapendracht. Betrokkene werd met zes medeverdachten door de politie aangetroffen in verdachte omstandigheden terwijl zij zich verplaatsten met een gehuurde bestelwagen. In het voertuig en in de nabijheid ervan werden meerdere goederen en voorwerpen (twee stoelen, handschoenen, bivakmuts) aangetroffen die dienstig zijn om gewapenderhand personen wederrechtelijk van hun vrijheid te beroven. Tevens werd een sporttas aangetroffen waarin een automatisch vuurwapen aanwezig was. Het gebruik maken van een huurvoertuig en het bijeen verzameld hebben van meerdere voorwerpen zijn ernstige aanwijzingen van een planning en taakverdeling voor het voorbereiden van een ontvoering. Dergelijke feiten getuigen van een uiterst gevaarlijke en criminele ingesteldheid. Het onwettig bezit van een vuurwapen is een rechtstreekse bedreiging voor de Belgische rechtsorde. Het betekent evident ook een potentieel levensbedreigende situatie voor een persoon. Vuurwapenbezit in de openbare ruimte is evident maatschappelijk onaanvaardbaar. Het voorbereiden van ontvoering en gijzeling in een vereniging van mededaders is in elk geval in België ongezien en ongehoord. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 20.10.2022. Op 18.10.2022 werd door de Administratie een formulier "hoorrecht" en ontvangstbewijs opladen. Op heden werd er geen ingevuld formulier hoorrecht overgemaakt aan DVZ. Betrokkene liet na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Betrokkene heeft sinds het tekenen van het ontvangstbewijs geen gesprek aangevraagd met de terugkeerbegeleiders van DVZ. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. In het politieverslag van politiezone BODUKAP (14.10.2022) verklaarde betrokkene een relatie te hebben in België met M. C. (...). Betrokkene liet echter na gegevens over zijn vriendin over te maken. Het is de Administratie onmogelijk deze persoon te identificeren. Betrokkene ontvangt tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit afgeleid kan worden dat betrokkene een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onderhoudt op het Belgische grondgebied. Betrokkene heeft geen melding gemaakt van medische problemen en heeft ook geen verzoek tot internationale bescherming ingediend. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 14.10.2022 (datum opsluitingsfiche) in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde. Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 14.10.2022 voor verboden wapendracht en deelname aan een vereniging van mededaders. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat betrokkene in de nacht van 13 op 14 oktober 2022 te Duffel heeft deelgenomen aan een vereniging van misdadigers en betrokken was bij een feit van verboden wapendracht. Betrokkene werd met zes medeverdachten door de politie aangetroffen in verdachte omstandigheden terwijl zij zich verplaatsten met een gehuurde bestelwagen. In het voertuig en in de nabijheid ervan werden meerdere goederen en voorwerpen (twee stoelen, handschoenen, bivakmuts) aangetroffen die dienstig zijn om gewapenderhand personen wederrechtelijk van hun vrijheid te beroven. Tevens werd een sporttas aangetroffen waarin een automatisch vuurwapen aanwezig was. Het gebruik maken van een huurvoertuig en het bijeen verzameld hebben van meerdere voorwerpen zijn ernstige aanwijzingen van een planning en taakverdeling voor het voorbereiden van een ontvoering. Dergelijke feiten getuigen van een uiterst gevaarlijke en criminele ingesteldheid. Het onwettig bezit van een vuurwapen is een rechtstreekse bedreiging voor de Belgische rechtsorde. Het betekent evident ook een potentieel levensbedreigende situatie voor een persoon. Vuurwapenbezit in de openbare ruimte is evident maatschappelijk onaanvaardbaar. Het voorbereiden van ontvoering en gijzeling in een vereniging van mededaders is in elk geval in België ongezien en ongehoord. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering (...)"

Op 20 november 2023 beslist de gemachtigde tevens om aan de verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen. Dit inreisverbod is de tweede bestreden beslissing, eveneens aan de verzoeker ter kennis gebracht op 20 november 2023. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : K. (...)

voornaam : J. (...)

geboortedatum : (...).1979

geboorteplaats : K. (...), JAMAICA

nationaliteit : Jamaica

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 20.11.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, wordt hem een inreisverbod opgelegd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken en na opschorting van het inreisverbod, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

□ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 14.10.2022 voor verboden wapendracht en deelname aan een vereniging van mededaders. Feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat betrokkene in de nacht van 13 op 14 oktober 2022 te D. (...) heeft deelgenomen aan een vereniging van misdadigers en betrokken was bij een feit van verboden wapendracht. Betrokkene werd met zes medeverdachten door de politie aangetroffen in verdachte omstandigheden terwijl zij zich verplaatsten met een gehuurde bestelwagen. In het voertuig en in de nabijheid ervan werden meerdere goederen en voorwerpen (twee stoelen, handschoenen, bivakmuts) aangetroffen die dienstig zijn

om gewapenderhand personen wederrechtelijk van hun vrijheid te beroven. Tevens werd een sporttas aangetroffen waarin een automatisch vuurwapen aanwezig was. Het gebruik maken van een huurvoertuig en het bijeen verzameld hebben van meerdere voorwerpen zijn ernstige aanwijzingen van een planning en taakverdeling voor het voorbereiden van een ontvoering. Dergelijke feiten getuigen van een uiterst gevaarlijke en criminele ingesteldheid. Het onwettig bezit van een vuurwapen is een rechtstreekse bedreiging voor de Belgische rechtsorde. Het betekent evident ook een potentieel levensbedreigende situatie voor een persoon. Vuurwapenbezit in de openbare ruimte is evident maatschappelijk onaanvaardbaar. Het voorbereiden van ontvoering en gijzeling in een vereniging van mededaders is in elk geval in België ongezien en ongehoord. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 20.10.2022. Op 18.10.2022 werd door de Administratie een formulier "hoorrecht" en ontvangstbewijs opgeladen. Op heden werd er geen ingevuld formulier hoorrecht overgemaakt aan DVZ. Betrokkene liet na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Betrokkene heeft sinds het tekenen van het ontvangstbewijs geen gesprek aangevraagd met de terugkeerbegeleiders van DVZ. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. In het politieverlag van politiezone BODUKAP (14.10.2022) verklaarde betrokkene een relatie te hebben in België met M. C. (...). Betrokkene liet echter na gegevens over zijn vriendin over te maken. Het is de Administratie onmogelijk deze persoon te identificeren. Betrokkene ontvangt tot op heden ook geen bezoek in de gevangenis. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit afgeleid kan worden dat betrokkene een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onderhoudt op het Belgische grondgebied. Betrokkene heeft geen melding gemaakt van medische problemen en heeft ook geen verzoek tot internationale bescherming ingediend. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het "voorzichtigheidsbeginself".

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"Artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt het bestuur nochtans de verplichting op om de genomen beslissing op afdoende wijze te motiveren. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

de motivering moet afdoende, correct en niet tegenstrijdig zijn;

"de beslissing moet verbroken worden indien zij op een verkeerd motief berust (R.v.St. 27/11/1981, nr. 21.606, Arr. R.v.St. 1981,1722).

Met betrekking tot het feit dat verzoeker de openbare orde kan schaden

In de motivatie van het bevel om het grondgebied te verlaten stelt de verwerende partij dat verzoeker de openbare orde kan schaden. De verwerende partij verwijst hierbij naar een aanhoudingsmandaat waaruit blijkt dat verzoeker betrokken zou zijn in de feiten van vuurwapenbezit in een vereniging van mededaders.

Het loutere feit dat er tegen verzoeker een aanhoudingsmandaat werd genomen betekent niet dat de feiten lastens hem bewezen zijn. Een aanhoudingsmandaat kan nodig zijn in het kader van een onderzoek. Het is de definitieve beslissing van de strafrechters die gaat bepalen als verzoeker al of niet schuldig is van de beweerde feiten.

Er dient tevens opgemerkt te worden dat verzoeker voorlopig in vrijheid werd gesteld onder elektronisch toezicht. Hij kan de woning niet verlaten tot op het einde van het onderzoek.

Gelet op het voorgaande diende de verwerende partij met het vermoeden van onschuld rekening te houden.

Uit al het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd werd.

Uit al het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen evenals de beginselen van behoorlijke bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel schendt;

In toepassing van het enig middel is de bestreden beslissing dan ook nietig.

De nietigverklaring van de bestreden beslissingen dient derhalve uitgesproken te worden;”

2.2. Beoordeling

2.2.1. Niet-ontvankelijkheid ten aanzien van de tweede bestreden beslissing

Het gegeven dat thans twee onderscheiden rechtshandelingen in het geding zijn, impliceert dat de verzoeker bij de uiteenzetting ter ondersteuning van het middel of de middelen moet aangeven, of dat minstens uit de uiteenzetting duidelijk moet blijken, tegen welke van deze twee onderscheiden beslissingen een welbepaalde kritiek precies is gericht.

Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid immers “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: “*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*” (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Wanneer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aanvaardt dat twee onderscheiden bestreden beslissingen, omwille van de goede rechtsbedeling, in één verzoekschrift kunnen worden bestreden en met één arrest kunnen worden beslecht, impliceert het bepaalde in de voornoemde artikelen 39/78 *juncto* 39/69 derhalve dat een middel of een middelenonderdeel slechts dan kan geacht worden op ontvankelijke wijze te zijn aangevoerd indien de verzoeker voldoende duidelijkheid verschaft omtrent de wijze waarop de ene dan wel de andere bestreden beslissing deze of gene van de genoemde rechtsregels schendt.

De verzoeker begint zijn enig middel met een theoretische uiteenzetting, waarop hij aangeeft “*(i)n de motivatie van het bevel om het grondgebied te verlaten stelt de verwerende partij dat verzoeker de openbare orde kan schaden*” (eigen onderlijning). De verzoeker wijst vervolgens op het vermoeden van onschuld en op het gegeven dat hij werd vrijgelaten onder elektronisch toezicht. De verzoeker vervolgt: “*(u)it al het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd werd*” en “*Uit al het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen evenals de beginselen van behoorlijke bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel schendt*” en “*(i)n toepassing van het enig middel is de bestreden beslissing dan ook nietig*” (onderlijning toegevoegd). De verzoeker verwijst telkens naar de bestreden beslissing in het enkelvoud. Uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift omtrent het belang blijkt bovendien tevens dat de verzoeker zijn belang uitsluitend puurt uit het gegeven dat “*de bestreden beslissing betrekking heeft op een bevel om het grondgebied te verlaten*” waarbij hij stelt dat “*een gedwongen verwijdering van het grondgebied, emotionele en psychologische schade zal teweegbrengen*”. De verzoeker concludeert *in fine* van de uiteenzetting van het enig middel wel dat “*(d)e nietigverklaring van de bestreden beslissingen*” dient te worden uitgesproken, en verwijst in deze laatste zin alsook in het *petitum* dan wel naar “*de bestreden beslissingen*” in het meervoud, doch hij verzuimt om concreet toe te lichten hoe het thans bestreden inreisverbod van 20 november 2023 deze of gene van de in het enig middel opgesomde rechtsregels zou schenden.

Bij gebrek aan een duidelijke uiteenzetting van de wijze waarop de in het middel aangegeven rechtsregels door de tweede bestreden beslissing zouden zijn geschonden, dient te worden besloten dat het enig middel niet-ontvankelijk is in de mate dat het beroep is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

Bij gebrek aan een ontvankelijk middel tegen de tweede bestreden beslissing, is het beroep zelve eveneens niet-ontvankelijk ten aanzien van deze beslissing.

Het middel wordt bijgevolg enkel onderzocht ten aanzien van de eerste bestreden beslissing (hierna ook: de bestreden beslissing).

2.2.2. Beoordeling van het beroep inzake de beslissing van 20 november 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat in de bestreden akte de determinerende motieven worden opgenomen op basis waarvan werd besloten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, van de Vreemdelingenwet, gemotiveerd dat de verzoeker wordt bevolen om het grondgebied te verlaten omdat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort en niet van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie (artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet). Daarnaast wordt ook gemotiveerd dat de verzoeker op 14 oktober 2022 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst voor verboden wapendracht en deelname aan een vereniging van mededaders, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden. De gemachtigde motiveert dat uit het aanhoudingsmandaat blijkt dat de verzoeker in de nacht van 13 op 14 oktober 2022 te D. heeft deelgenomen aan een vereniging van misdadigers en hij betrokken was bij een feit van verboden wapendracht. De verzoeker werd met zes medeverdachten door de politie aangetroffen in verdachte omstandigheden terwijl zij zich verplaatsten met een gehuurde bestelwagen. In het voertuig en in de nabijheid ervan werden meerdere goederen en voorwerpen (twee stoelen, handschoenen, bivakmuts) aangetroffen die dienstig zijn om gewapenderhand personen wederrechtelijk van hun vrijheid te beroven. Tevens werd een sporttas aangetroffen waarin een automatisch vuurwapen aanwezig was. De gemachtigde stelt dat het gebruik maken van een huurvoertuig en het bijeen verzameld hebben van meerdere voorwerpen, ernstige aanwijzingen vormen van een planning en taakverdeling voor het voorbereiden van een ontvoering. Er wordt tevens op concreet onderbouwde wijze gemotiveerd dat dergelijke feiten van een uiterst gevaarlijke en criminele ingesteldheid getuigen en dat het onwettig bezit van een vuurwapen een rechtstreekse bedreiging vormt voor de Belgische rechtsorde. Hierbij wordt toegelicht dat vuurwapenbezit in de openbare ruimte maatschappelijk onaanvaardbaar is en dat dit evident ook een potentieel levensbedreigende situatie voor een persoon inhoudt. Het voorbereiden van ontvoering en gijzeling in een vereniging van mededaders is in elk geval in België ongezien en ongehoord. De gemachtigde concludeert dat de openbare veiligheid ernstig wordt bedreigd en gelet op het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke impact ervan kan worden afgeleid dat de verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden (artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet).

Daarnaast bevat de bestreden beslissing ook een motivering waarom aan de verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend. Er wordt verwezen naar de juridische grondslag voor deze beslissing, met name artikel 74/14, § 3, eerste lid, 1° en 74/14, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat de bestreden beslissing ook een motivering in feite waarom de verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend, met name omdat er een risico op onderduiken bestaat nu hij zijn verblijf niet op de wettelijke voorziene manier heeft trachten te regulariseren en hij zich niet heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en hij geen bewijs levert dat hij op hotel logeert (artikel 74/14, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet) en omdat de verzoeker een bedreiging vormt voor de openbare orde (artikel 74/14, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet).

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing ook op uitdrukkelijk gemotiveerde wijze rekening gehouden met het bepaalde in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, dat oplegt dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening wordt gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling. Zo motiveert de gemachtigde dat de verzoeker geen ingevuld formulier hoorrecht heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken en hij geen gesprek heeft aangevraagd met de terugkeerbegeleiders van de Dienst Vreemdelingenzaken. De gemachtigde besluit dat de verzoeker op eigen initiatief naliet om de administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid werd gegeven om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. De gemachtigde

motiveert verder dat de verzoeker in het politieverlag van de politiezone BODUKAP van 14 oktober 2022 verklaarde een relatie te hebben in België met M.C., maar dat hij naliel gegevens over zijn vriendin over te maken, zodat het onmogelijk is om deze persoon te identificeren. De gemachtigde merkt op dat de verzoeker op heden geen bezoek in de gevangenis ontvangt en concludeert dat er geen enkel stuk voorligt waaruit afgeleid kan worden dat de verzoeker een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onderhoudt op het Belgisch grondgebied. De gemachtigde stelt verder vast dat de verzoeker geen melding heeft gemaakt van medische problemen en hij ook geen verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend zodat een schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt.

De verzoeker leest in de motivatie van het bevel om het grondgebied te verlaten dat hij de openbare orde kan schaden waarbij wordt verwezen naar het gegeven dat de verzoeker onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst. Hij benadrukt dat het de strafrechter is die zal bepalen of hij al dan niet schuldig is.

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verzoeker wordt bevolen om het grondgebied te verlaten omdat (1) de verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort en niet van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie (artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet) en (2) hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden (artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet), wat omstandig wordt gemotiveerd. Elk van deze redenen volstaat reeds om de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te schragen. De verzoeker betwist niet dat hij in België verblijft terwijl hij niet in het bezit is van een geldig paspoort en niet in het bezit is van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie (artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet).

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt verder dat de verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegekend omdat (1) er een risico op onderduiken bestaat (artikel 74/14, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet) en omdat (2) hij een bedreiging vormt voor de openbare orde (artikel 74/14, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet), wat wederom omstandig wordt gemotiveerd. Opnieuw volstaat elk van deze redenen reeds om de beslissing om de verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te kennen te schragen. De verzoeker betwist niet dat er een risico op onderduiken bestaat (artikel 74/14, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet). Dit volstaat om de beslissing om de verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te kennen te dragen.

De verzoeker maakt, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aannemelijk dat de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd. Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

De verzoeker betoogt dat het gegeven dat hij onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst niet betekent dat de feiten lastens hem bewezen zijn. Hij benadrukt dat het de strafrechter is die zal bepalen of hij al dan niet schuldig is aan de beweerdde feiten. De verzoeker geeft mee dat hij voorlopig in vrijheid werd gesteld onder elektronisch toezicht en hij de woning niet kan verlaten tot het einde van het onderzoek. De verzoeker meent dat de verweerder met het vermoeden van onschuld rekening diende te houden.

Hoewel het vermoeden van onschuld een belangrijk rechtsbeginsel is in het Belgische recht, blijkt evenwel niet dat de gemachtigde dit vermoeden van onschuld daadwerkelijk heeft miskend door het nemen van de bestreden beslissing. Ook al houdt het aanhoudingsbevel inderdaad nog geen veroordeling in, dan nog verhindert dit niet dat de gemachtigde uit de vaststellingen die eraan ten grondslag liggen kan afleiden dat de verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. De Raad wijst erop dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op heterdaad werd betrapt (zie verslag federale politie d.d. 14 oktober 2022) en dat in het bevel tot aanhouding wordt benadrukt dat er ernstige aanwijzingen zijn van schuld in hoofde van de verzoeker. De onderzoeksrechter geeft in het bevel tot aanhouding van 14 oktober 2022 weer voor welke concrete feiten en gedragingen de verzoeker wordt aangehouden. De vaststellingen van de gemachtigde (zie *supra*) stemmen hiermee overeen. De verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de concrete vaststellingen waarop de gemachtigde zich heeft gesteund, niet in redelijkheid toelaten om te besluiten dat hij een door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Het feit dat de verzoeker (nog) niet is veroordeeld en dat hij in afwachting van zijn proces onder elektronisch toezicht werd geplaatst, verhindert niet dat de verweerder reeds maatregelen neemt op verblijfsrechtelijk vlak en het vermoeden van onschuld verhindert niet dat de verweerder bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening houdt met feiten die nog niet tot een stafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 11 juni 2015, nr. 231.531).

De vage beschouwingen van de verzoeker laten niet toe te oordelen dat de verweerder de bestreden beslissing niet deugdelijk en met de vereiste voorzichtigheid heeft voorbereid. Tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het “*voorzichtigheidsbeginsel*” zoals de verzoeker het verwoordt, kan niet worden besloten.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. DE GEYTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

C. DE GROOTE